

- 3) Не следва ли действието на привременните мерки, които могат да бъдат постановени служебно или по искане на някоя от страните в рамките на производство по индивидуален иск, да продължи до окончателното произнасяне по този иск или по колективен иск, който се конкурира с упражняването на правото на индивидуален иск, за да се осигурят подходящите и ефективни мерки, предвидени в член 7 от посочената директива?

⁽¹⁾ Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори (ОВ L 95, стр. 29; Специално издание на български език, глава 15, том 2, стр. 273).

Преюдициално запитване от Juzgado Mercantil n° 3 de Barcelona (Испания), постъпило на 9 декември 2014 г. — Nuria Robirosa Carrera и César Romera Navales/Banco Popular Español, S.A.

(Дело C-570/14)

(2015/C 046/42)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Juzgado Mercantil de Barcelona

Страни в главното производство

Ищци: Nuria Robirosa Carrera и César Romera Navales

Ответник: Banco Popular Español, S.A.

Преюдициални въпроси

- 1) Не представлява ли член 43 от испанския Закон за производството по граждански дела, който не допуска съдът да предложи на страните евентуално спиране на производството по гражданско дело, когато друг съдебен състав или друг съд е отправил преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз, явно ограничение на предвиденото в член 7 от Директива 93/13/ЕИО ⁽¹⁾ що се отнася до задължението на държавите членки да осигурят в интерес на потребителите и конкурентите наличието на подходящи и ефективни мерки за предотвратяване на употребата на неравноправни клаузи в договори, сключени между потребители и продавачи или доставчици?
- 2) Не представлява член 721.2 от испанския Закон за производството по граждански дела, който не допуска съдът служебно да постанови или предложи постановяването на привременни мерки в рамките на производство по индивидуален иск, в което се разглежда недействителността на общо условие като неравноправно, явно ограничение на предвиденото в член 7 от Директива 93/13/ЕИО що се отнася до задължението на държавите членки да осигурят в интерес на потребителите и конкурентите наличието на подходящи и ефективни мерки за предотвратяване на употребата на неравноправни клаузи в договори, сключени между потребители и продавачи или доставчици?
- 3) Не следва ли действието на привременните мерки, които могат да бъдат постановени служебно или по искане на някоя от страните в рамките на производство по индивидуален иск, да продължи до окончателното произнасяне по този иск или по колективен иск, който се конкурира с упражняването на правото на индивидуален иск, за да се осигурят подходящите и ефективни мерки, предвидени в член 7 от посочената директива?

⁽¹⁾ Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори (ОВ L 95, стр. 29; Специално издание на български език, глава 15, том 2, стр. 273).

Преюдициално запитване от Conseil d'État (Белгия), постъпило на 11 декември 2014 г. — Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides/Mostafa Lounani

(Дело C-573/14)

(2015/C 046/43)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Conseil d'État

Страни в главното производство

Жалбоподател: Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides

Ответник: Mostafa Lounani

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 12, параграф 2, буква в) от Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29 април 2004 година относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци или като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила ⁽¹⁾, да се тълкува в смисъл, че за да може да се приложи предвидената в него клауза за изключване, е необходимо непременно търсещото убежище лице да е било осъдено за едно от терористичните престъпления, предвидени в член 1, параграф 1 от Рамково решение 2002/475/ПВР на Съвета от 13 юни 2002 година относно борбата срещу тероризма ⁽²⁾, транспонирано в Белгия със Закона от 19 декември 2003 г. за терористичните престъпления?
- 2) При отрицателен отговор, могат ли деяния като посочените в точка 5.9.2. от обжалваното решение № 96.933 на Съвета по споровете във връзка с режима на чужденците, прието на 12 февруари 2013 г., за които ответникът носи отговорност съгласно присъда от 16 февруари 2006 г. на наказателния съд на Брюксел и във връзка с които е осъден за участие в терористична организация, да се считат за деяния, противоречащи на целите и принципите на Организацията на обединените нации по смисъла на член 12, параграф 2, буква в) от посочената по-горе Директива 2004/83/ЕО?
- 3) В рамките на разглеждането във връзка с изключването на търсещо международна закрила лице поради участието му в терористична организация, осъждането му като член на ръководството на терористична организация, с което се установява, че търсещото международна закрила лице нито е извършило, нито се е опитвало да извърши, нито е заплашвало да извърши терористичен акт, достатъчно ли е, за да се установи наличието на вменен на търсещото закрила лице акт на участие или подбудителство по смисъла на член 12, параграф 3 от Директива 2004/83/ЕО, или е необходимо да се извърши отделно разглеждане на деянията по случая и да се докаже участието му в извършването на терористично престъпление или в подбудителство към терористично престъпление, посочено в член 1 от Рамково решение 2002/475/ПВР от 13 юни 2002 година относно борбата срещу тероризма?
- 4) В рамките на разглеждането във връзка с изключването на търсещо международна закрила лице поради участието му, евентуално като ръководител, в терористична организация, актът на подбудителство или на участие, посочен в член 12, параграф 3 от Директива 2004/83/ЕО, трябва ли да се отнася до извършването на терористично престъпление, така както то е посочено в член 1 от Рамково решение 2002/475/ПВР от 13 юни 2002 година относно борбата срещу тероризма, или може да се отнася до участието в терористична група по член 2 от посоченото рамково решение?
- 5) Що се отнася до тероризма, възможно ли е да се извърши предвиденото в член 12, параграф 2, буква в) от Директива 2004/83/ЕО изключване от международната закрила при липсата на извършване, на подбудителство или на участие в акт на насилие, характеризиращ се с особена жестокост, като посочените в член 1 от Рамково решение 2002/475/ПВР от 13 юни 2002 година относно борбата срещу тероризма?

⁽¹⁾ ОВ L 304, стр. 12; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 7, стр. 52.

⁽²⁾ ОВ L 164, стр. 3; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 3, стр. 252.